

Sygn. akt III CKN 898/98

W Y R O K

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lipca 2000 r.

Sąd Najwyższy Izba Cywilna

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSN – Andrzej Wypiórkiewicz

Sędziowie: SN – Stanisław Dąbrowski

SN – Marian Kocon (spraw.)

Protokolant: Iwona Budzik

po rozpoznaniu w dniu 7 lipca 2000 r.

na rozprawie sprawy z powództwa H. K.

przeciwko Gminie Miejskiej K., J. S. i Z. J.

o zapłatę,

na skutek kasacji powódki

od wyroku Sądu Wojewódzkiego w L.

z dnia 9 kwietnia 1998 r., sygn. akt II Ca [...],

**oddala kasację i zasądza od powódki na rzecz pozwanej Gminy
500 zł (pięćset) z tytułu zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

U Z A S A D N I E N I E

Sąd Wojewódzki w L. wyrokiem z dnia 9 kwietnia 1998 r. zmienił wyrok Sadu Rejonowego w K. z dnia 6 lutego 1998 r., i powództwo H. K. o zapłatę oddalił. U podłoża tego wyroku legło ustalenie, że powódka w chwili zakupu bliżej opisanego lokalu mieszkalnego wiedziała o jego wadach.

Kasacja powódki – oparta na podstawie pierwszej z art. 393¹ k.p.c. – zawiera zarzut naruszenia art. 557 § 1 k.c., i zmierza do uchylenia zaskarżonego wyroku oraz przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Rozpoznając sprawę w przytoczonych granicach kasacji (art. 393¹¹k.p.c.) Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarżąca w istocie utrzymuje, że nastąpiło naruszenie art. 557 § 1 k.c. przez przyjęcie, że w dniu nabycia lokalu mieszkalnego wiedziała o jego wadach, co w konsekwencji zwalnia pozwaną Gminę od odpowiedzialności z tytułu rękojmi za te wady. Doszło zatem do sytuacji, gdy skarżąca podstawę zaskarżenia wywiedzioną z art. 393¹ pkt 1 k.p.c. związała z kwestionowaniem prawidłowości dokonanych ustaleń faktycznych. Taki zaś sposób formułowania zarzutu naruszenia prawa materialnego jest, z przyczyn oczywistych, niedopuszczalny. Wiąże się on z niezrozumieniem przez skarżącą istoty podstawy kasacyjnej przewidzianej w art. 393¹ pkt 1 k.p.c.

Zgodnie z art. 393¹ pkt 1 k.p.c., kasację można oprzeć na naruszeniu prawa materialnego przez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie /subsumcję/. Jeżeli zatem ustalone zostało, że wady nabytego lokalu były skarżącej znane w chwili jego zakupu, to Sąd Wojewódzki nie popełnił błędu ani w wykładni art. 557 § 1 k.c., ani też w subsumcji stosując tenże przepis, gdyż ustalony stan faktyczny odpowiada jego hipotezie. Według bowiem hipotezy tegoż przepisu okolicznością skutkującą ustawowe zwolnienie sprzedawcy od odpowiedzialności z tytułu rękojmi, a w istocie - wyłączającą samo powstanie tej odpowiedzialności, jest znajomość wady przez kupującego.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 393¹² k.p.c. jak w sentencji wyroku.

aw
db